

Заповіт архітектора Ніка Моза, або Історія народження големів : психологічна драма з елементами фантастики

Мира Бо

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Це — мій заповіт. Якщо ви не телепні, то мали би вже здогадатися, що мене нема в живих. Або ж ви той недоумок--адвокат, який усюди суне свого носа, якому плачу шалені гроші вже не один рік, і який так і не навчився повазі до чужого та вліз у мою писанину, щоб задовольнити свій інтерес. У будь-якому разі, якщо ви читаєте ці рядки, мені вже нема до цього діла, нарешті мені наххати на думку інших і страх бути викритим мене відпустив.

Деякі поміщають свій заповіт на маленькому клаптику паперу, а інші взагалі його не складають — яка різниця, кому дістануться твої скромні статки та іржава тачка після кінця? А от я написав тут свої мемуари. Здається, так називається безліч сторінок, де кінчені егоцентристи пишуть про своє життя, наче воно й справді цікавить інших. І хоч я вважаю, що моя писанина не принесе нікому користі, хочу, щоб її прочитали — така вже забаганка старого діда. Судіть самі, чи я, по-вашому, при здоровому глузді.

На момент створення заповіту мені виповнилося дев'яносто шість років. Хтозна, скільки після цього я ще проживу. Але погодьтеся, навіть дев'яносто шість — занадто довго для людини, особливо для такої, як я. Однак якщо я вже стільки відмучився на цій землі, то чому мій спадок має швидко та легко перейти комусь? Він більший, аніж одна іржава тачка.

В останні роки в мене було дуже багато часу. Тому я і вирішив написати цю розповідь про своє життя в кару для тих, хто її прочитає, або як ціну за грошки, які отримає. Або ж мені просто хотілося зізнатися в усьому, що я так довго приховував. Звісно, якщо ви молоді й дурні, хочете швидко отримати те, що вам належить і піти, то можете прочитати останню сторінку... Ось вам! Так не піде! Ніхто нічого не отримає, поки мій повірений не прочитає вам цю історію до кінця. Тоді, й тільки тоді, моя душа, якщо така є, зможе заспокоїтись, і мої кістки нарешті знайдуть затишне місце. А ще я зможу попросити пробачення...

Не обіцяю, що буде цікаво, мало чиє людське життя підходить для хорошого фільму чи книги. Моє — не виняток, але тут уже, пробачте, доведеться потерпіти.

Я вас попередив. Почнімо!

• • •

Далі — у повній книжці «Заповіт архітектора Ніка Моза, або Історія народження големів : психологічна драма з елементами фантастики».
nashaknyga.com.ua